

مرکز برای متشبهین خصوصی بین المللی
وابسته به اتاق تجارت ایالات محته امریکا

ساختن دیموکراسی که مصدر خدمت گردد

تاریخ چاپ: سنبله 1391

مرکز برای متشبهین خصوصی بین المللی یک مؤسسه غیر انتفاعی وابسته به اتاق تجارت ایالات متحده امریکا و یکی از چار موسسات کلیدی صندوق اعطای ملی برای دیموکراسی میباشد.

CIPE بیشتر از 1000 پروگرام ها و ابتکارات محلی را در اضافه تر از 100 کشور رو به انکشاف از طریق دخیل ساختن سکتور خصوصی در مدافعه پالیسی، ریفورم نهاد ها، بهبود حکومت داری و ایجاد تفاهم و شناخت سیستم مبتنی بر بازار حمایت نموده است.

CIPE همکاری های مدیریتی، تجارب عملی و مساعدت های مالی را برای سازمان های محلی فراهم میسازد تا ظرفیت آنها را در مورد تطبیق ریفورم های دیموکراتیک و اقتصادی تقویت بخشد.

Center for International Private Enterprise

115515th Street NW, Suite 700

Washington D.C. 20005- USA

Telephone: (202) 721-9200

Fax: (202) 721 9250

Website: www.cipe.org

E-Mail: cipe@cipe.org

مقدمه

مرکز برای متشبهین خصوصی بین المللی (CIPE) از اصلاح طلبان در سراسر جهان حمایت می نماید. که آنها داعیه آزادی سیاسی و اقتصادی را به پیش می برند. دیموکراسی بهترین امید برای مردم جهان است، که می خواهند زندگی شاه را بهبود بخشند. از آنجائیکه دیموکراسی در اقتصادهای بازار رشد می نماید، CIPE رول حیاتی سکتور خصوصی را در ساختن جوامع شگوفا و آزاد درک می نماید. CIPE راه های را دریافت نموده که صداهای مستقل ریفورم را در بین شرکای سکتور خصوصی تقویه نماید. استراتیژی های حمایتی به اثبات رسیده CIPE و پروگرام های ظرفیت سازی آن برای انجمن های تجارتی در دو جهت به انکشاف دیموکراتیک کمک می نماید.

اول آن عبارت است از ایجادنهادهای مؤثرو جوابگو برای پالیسی های خوب و حکومت داری خوب و دوم آن عبارت است از شامل نمودن همه اقشار تجار در روند ریفورم تا آنها بتوانند خود مالکیت پروسه ریفورم را بدست گیرند.

چرا جامعه تجارتی/ جامعه تجاران برای جامعه دیموکراتیک مهم است؟ در دیموکراسی، تمام افراد باید سهم بگیرند و قشر تجار نیز باید آزادی آنرا داشته باشد که در مسایل ساسی اظهار نظر نموده و در آن سهیم گردند. بسا اوقات در روند دیموکراسی از منافع مشروع تجاران نمایندگی صورت نمیگیرد و این بخاطر بیست که تجارت ها بحیث یک واحد مستقل عمل نمی کنند.

در حالیکه یک مشتت تجاران خاص و با قدرت و دوستان شان شاید دسترسی به حکومت را انحصاری نمایند و شاید هم شرکت های خورد، شرکت های رقابتی و متشبهین غیر رسمی منافع بسیار متفاوت داشته باشند.

این جامعه وسیع تاجران باید در روند ریفورم و اصلاحات سهم بگیرند تا مطمئن شوند، که رقابت عادلانه اقتصادی تنوع تجاری و پلورلیزم (کثرت گرایی) را تقویت می نماید، که این یک محیط مستحکم را غرض رقابت سالم سیاسی و بازرسی قدرت حکومت به وجود می آورد.

دیموکراسی در ممالک که دارای اقتصاد آزاد، فرصت های مساوی و تجارت های یا مسؤلیت و شگوف باشند، رشد می نماید.

1. دیموکراسی ایکه مصدر خدمت می گردد:

بهرتر ساختن حکومت داری:

در بسیاری کشورها، جائیکه دیموکراسی پیشرفت نموده و انتخابات صورت گرفته، اکثریت مردم هنوز باید بهتری محسوس را در زندگی شان تجربه کنند. در این کشورها شاید تعداد زیادی عملی بودن دیموکراسی را مورد سوال قرار دهند و یا در باره اینکه دیموکراسی واقعاً در بر گیرنده چه چیزها است، درک غلط نمایند. آنها شاید به قبولی درخواست های پاپولست و خودکامه ها که در پوشش دیموکراسی خود را پنهان کرده اند، آماده شوند. بهترین راه برای بهبود بخشیدن سرنوشت این مردم آنست که ما به ریفورم های بزرگتر و دیموکراسی کامل نایل شویم، نه اینکه روی آزادی های اقتصادی و

سیاسی سازش کنیم. ضرورت بیشتر به آوردن حکومت داری بهتر است. در حالیکه انتخابات یک اساس را برای نمایندگی مردم عام تشکیل می دهد، یک حکومت کاری و جوابگو شرط لازمی برای بهبود بخشیدن در زندگی مردم است.

به همین منوال، در بسیاری کشورها جائیکه بازار ها/ مارکیت ها به شکل قابل ملاحظه آزاد گردیده اند، اکثریت مردم هنوز باید از انکشاف اقتصادی بهره ببرند. این راه حل نیست که از آزادی سازی بازار به عقب کردیم بلکه چاره اینست که ریفورم/ اصلاحات از طریق بوجود آوردن نهاد های بازار آزاد که سلوک مسؤلانه و حفظ آزادی های اقتصادی را تقویت می نماید، تکمیل گردد.

زمینه باید به شهروندان مساعد شود که در بازار آزاد شرکت کنند، حقوق اقتصادی شان حفظ گردد، و یک بخش اقتصاد قانونی را تشکیل دهند. این ریفورم ها وابستگی به حکومت داری خوب دارد.

چطور یک دیموکراسی باید مصدر خدمت شود؟

بخاطر اینکه یک تفاوت و فرق پر معنی را به وجود بیاورد، دیموکراسی باید از سه طریق عرضه خدمات نماید.

اول: باید حکومت باید خدمات را به شکل خدمات اجتماعی، امنیت، عدالت و غیره فراهم نماید. بطور مثال، از حکومت توقع می رود که مکاتب، سرک ها، پولیس و واکسین را فراهم نماید.

دوم: حکومت باید تسهیلات لازم را برای انکشاف اقتصادی فراهم نماید تا معیار زندگی بهتر گردد.

این بدان معنی نیست که حکومت اقتصاد را رهبری کند، بلکه بیشتر باید از نهاد های بازار آزاد حمایت نماید، محیط سالم را برای سرمایه گذاری به وجود بیاورد و به سکتور خصوصی اجازه بدهد که رشد نماید.

سوم: حکومت باید به ضروریات و تقاضای مردم پاسخگو باشد که این، حکمت دیموکراتیک را از اشکال دیگر حکومت ها متمایز می سازد، به این معنی که علاوه از وضع کردن پالیسی ها که نگرانی های عامه را مرفوع میسازد، حکومت باید تعهدات خویش را دنبال نماید، دنبال کردن درست به هر دو، یعنی به یک اداره که قابلیت تطبیق پالیسی های خود را داشته باشد و هم چنان به میکانیزم های که مردم عام بتوانند حکومت را در برابر تعهدات شان به حساب دهی بکشاند، بستگی دارد.

بخاطر اینکه حکومت های دیموکراتیک بتوانند خدمات و پالیسی ها را که جوابگوی ضروریات مردم باشد عرضه نمایند، به ظرفیت دولت و جامعه مدنی باید افزوده شود. اکثراً یک دولت به نسبت پیچیدگی در چارچوب قانونی، قدرت تصمیم گیری از حد زیاد مامورین دولت، و تأثیرات خورد کننده فساد بالای اداره نمیتواند وظایف بنیادی خود را به وجه احسن اجرا نماید.

چگونگی یک دولت همچنان بواسطه قوت و توانایی جامعه مدنی شکل می گیرد. یک جامعه مدنی نیرومند میتواند تمرکز دولت را به عرصه های که منافع علیای مردم در آن نهفته باشد، هدایت نماید و جلو توسعه صلاحیت دولت را به عرصه های بگیرد که آزادی و ابتکارات خصوصی را خاموش می نماید.

سازمانهای جامعه مدنی یک ارتباط قاطع را بین جامعه و حکومت تشکیل می دهد. آنها وسیله اشتراک شهروندان در پروسه سیاسی می شوند، و به حکومتات معلومات فراهم می

نمایند که چی اقدامات را باید روی دست بگیرند. آنها هم چنان از حکومت نظارت به عمل می آورند و معلومات را دو باره به شهروندان ارایه می نمایند تا مردم بتوانند حکومت را به حساب دهی بکشانند و آن را مجبور بسازند که پاسخگو به ضروریات مردم باقی بمانند.

همچنین حکومت میتواند بسیار مؤثر باشد اگر بعضی از وظایف را به سکتور خصوصی واگذار کند و خود به بهتر نمودن اجراءات خود تمرکز کند.

چطور پروگرام های CIPE مصدر خدمت می گردند:

عرصه های پروگرام اصلی CIPE ارتباط میگیرد به بهتر نمودن حکومت داری، بالابردن ظرفیت سازمانهای جامعه مدنی و کمک نمودن به اشتراک گروپ های اجتماعی که در روند دیموکراتیک در حاشیه قرار داده شده اند. در عرصه حکومت داری، CIPE پروگرام های حمایت می نماید که آنها حساب دهی و حکومت قانون را تقویه می نمایند و اشتراک عامه را توسعه می دهند پروژه های مدافع و حامی که ریفورم قانونی و آئینی را مورد هدف قرار داده است، پالیسی معقول و تطبیق مؤثر آنرا توسعه و ترویج می نماید. ریفورم های قانونی و آئینی که موانع اداری را در راه تجارت کاهش می دهد، مشوق ها و محرک ها برای فساد را به حد اقل می رساند و بهره وری و قدرت تولید سکتور خصوصی را بالا می برد.

CIPE کوشش می نماید جانب عرضه فساد را از طریق پروگرام های حکومت داری شراکتی که شامل تلقین نمودن و جایگزین کردن ارزش های مسئولیت، شفافیت و حساب دهی می باشد و همه آنها در تجارت و حکومت یکسان مهم هستند، دور نماید.

در ساحه جامعه مدنی، CIPE با انجمن ها و اتحادیه های تجاران و دیگر سازمانهای سکتور خصوصی از نزدیک کار می نماید تا ظرفیت آنها را بالا ببرد. اتحادیه های مستقل تجاری، اشتراک کنندگان لازمی در ساختن پالیسی اقتصادی معقول میباشند و از این جهت کمک کنندگان مهم آسایش عمومی اجتماعی شمرده میشوند. CIPE به آنها مشوره می دهد که چطور می توانند سنتراتیژی های مدافعوی و حمایتی خود را بسازند تا پالیسی ها و حکومت داری بهتر را سهل بسازد و هم چنان به آنها کمک می نماید که چطور اعضای خود را بسیج ساخته تا در روند حکومت داری سهیم گردند.

بالاخره CIPE با آن بخش جامعه کار می نماید که از فرصت ها و مواقع اقتصادی و سیاسی بیرون نگهداشته شده اند. پروگرام ها برای گروپ های که به حاشیه کشانده شده اند تکمیل کننده تلاش ها برای ریفورم نهاد های حکومت داری میباشند. CIPE عقیده دارد که مالکین تجارت های کوچک غیر رسمی، متشبتین زنانه و جوانان باید در به وجود آوردن حکومت داری خوب رول خود را ایفا نمایند. پروگرام CIPE از طریق انکشاف مهارت های آنها ساختن اتحادیه های نماینده و دفاع نمودن از حقوق اقتصادی و سیاسی آنها این گروپ ها را در حکومت داری دخیل و درگیر میسازد و فرصت های جدید را به آنها می گشاید.

این شهروندان خود شان چه طریق تشویق نمودن حکومت که باید در برابر پالیسی ها و خدمات خود جوابگو باشند و چه از طریق وضع نمودن آزادی های اقتصادی سبب منفعت و مزایای دیموکراسی می شوند.

اساسات اقتصادی برای انکشاف دیموکراتیک

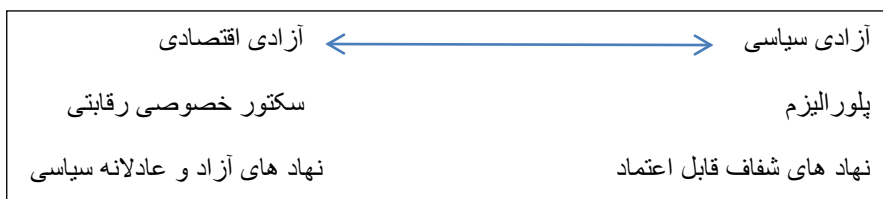
انکشاف دیموکراتیک مستلزم ترقی در سه بخش و سطوح است:

آزادی فردی، استقلال انجمن های جامعه مدنی و نهاد ها آزادی به افراد اجازه می دهد که استعداد های خود را رشد بدهد و سرنوشت خود را خود تعیین نماید. استقلال انجمن ها نیروی حیاتی پلورالیزم را تشکیل می دهد و برای نمایندگی از منافع مشروع مردم و جلوگیری از اختیارات وسیع مراجع حکومتی ضروری پنداشته می شود. نهاد ها حقوق مردم را حفاظت نموده و از روند عدم خشونت، تصمیم گیری مشارکتی و رقابت آزاد و عادلانه نگهداری به عمل می آورد. وقتیکه مردم در باره این سطوح سه گانه در دیموکراسی فکر می کنند بطور مثال، آزادی های مدنی، احزاب سیاسی و انتخابات در ذهن خطور می نماید. بر علاوه اینها و دیگر ضروریات سیاسی، آزادی های اقتصادی، اتحادیه ها و نهاد های لازمی دیگر نیز موجود می باشند که دیموکراسی را تقویت می بخشند.

در هر سطح حالت زندگی اقتصادی یک جامعه بالای کیفیت زندگی سیاسی آن تاثیر گذار میباشد (شکل 3 را ببینید).

آزادی اقتصادی سبب توسعه و گشایش آزادی سیاسی میگردد. یک اقتصاد آزاد با سکتور خصوصی داینامیک و متحرک منتج به رشد پلورالیزم میگردد. نهاد های مارکیت/ بازار، مانند نهاد های دیموکراتیک ارزش ها و عملی نمودن رقابت عادلانه را که توسط مجموعه از قوانین شفاف اداره می شود، توسعه می دهد.

در جائیکه آزادی اقتصادی یک اقتصاد باز و آزاد و نهاد های مارکیت یا بازار وجود نداشته باشند تاثیرات ناگوار آن بالای انگشاف دیموکراتیک بسیار شدید می باشد. حکمرانان مطلق العنان ملکیت مخالفین سیاسی را ضبط می کنند. دوستان و اقارب طبقه ممتاز سیاسی به منابع حکومت دسترسی پیدا نموده و پالیسی سازی را تحت تأثیر قرار می دهند. فساد دست آورد های پالیسی را وارونه جلوه داده و حکومت قانون و مشروعیت را به تحلیل می برد. کنترل دولت بالای اقتصاد سبب اتکا و وابستگی شهروندان بالای دولت و غیر مسؤل بودن مامورین میگردد. بصورت کل فرصت ها و منابع برای عمل مستقل سیاسی خشک می گردد.

شکل 3 نتایج اقتصادی دیموکراسی.

در صورت ایکه آزادی اقتصادی قابل دسترسی نباشد نمیتوان به آزادی سیاسی نایل شویم بنابر این دیموکراتیک سازی موافقانه وابستگی به ریفورم / اصلاحات اقتصادی در ابعاد مختلف دارد که شامل ایجاد نهاد های بازار آزاد، افزایش مباحثات آگاهانه در مورد پالیسی اقتصادی و تقویت سکتور خصوصی میگردد. سکتور خصوصی رقابتی و جوابگو در یک اقتصاد آزاد یک ورته تعادل مهم را برای دولت فراهم می سازد در مباحثات سیاسی تحرک به وجود می آورد و امکانات جامعه مدنی پرتپش را مهیا می سازد.

این فصل ارتباط لازمی را بین انکشاف دیموکراتیک و انکشاف اقتصادی که توسط سکتور خصوصی رهبری می شود، توضیح می نماید این فصل هم چنان اجزای تشکیل دهنده دیموکراسی را تحلیل و تجربه نموده شرایط لازم و نیازمندی های اقتصادی هر جز را توضیح می نماید.

اجزای تشکیل دهنده دیموکراسی

میدانیم که دیموکراسی یک مفهوم و نظریه چند بعدی است و چیزی که مهم است کیفیت دیموکراسی میباشد. لیردیاموند، لیوناردو مورلینو چارچوب برای ارزیابی کیفیت دیموکراسی را روی هشت بعد بنا نموده اند. چارچوب آنها که با در نظر داشت دیموکراسی های پا برجا و مستحکم طرح گردیده است به کشور های هم ربط می گیرد که از مراحل انتقال به دیموکراسی میگذرد.

بخش آتی مختصراً بیان می دارد که چطور اجزای اقتصاد بازار اجزای دیموکراسی را تقویت می نماید.

حکومت قانون:

حکومت قانون که برای نگهداری و بقای هر دو، یعنی دیموکراسی و اقتصاد بازار لازمی پنداشته می شود، حقوق اشخاص را حفاظت و تعهدات را گرانتی می نماید. حکومت قانون چه در زندگی اقتصادی و یا سیاسی آزادی فردی را در ارتباط به دولت حفاظت نموده و سرمایه اجتماعی را تقویه می نماید تا در جوامع آزاد فعالیت نموده بتوانند. (ریفورم اقتصادی و تحکیم دیموکراسی هر دو باید توقعات و قوانین پایدار را در مورد رفتار و سلوک حکومت به وجود بیاورد تا فعالیت آزادانه سرمایه گذاران و

گروپ های رقابت کننده سیاسی را تضمین نماید) سرمایه گذاران و متشبثین اکثراً طرفداران سرسخت حکومت قانون و مؤسسات و نهاد های که آنرا نگهداری می نمایند، میباشند. وقتیکه حکومت قانون به وجود آمد شهروندان از آن برای دفاع حقوق خود استفاده می نمایند.

رقابت:

رابرت داهل استدلال می کند که سیاست های رقابتی ایجاب یک نظم اجتماعی کثرت گرایی (پلورلیزم) را می نماید که به نوبه خود نیازمند اقتصاد غیر متمرکز میباشد. این امر مستلزم است که حد اقل قدرت اقتصادی باید بیرون از سکتور دولتی تقسیم و پراکنده شود و انحصار چند جانبه برای رسیدگی و بررسی حفظ گردد و جلو تجارت مبتنی بر منافع دوستان و سلوک امتیازی که بعضی ها به حکومت راه پیدا می نمایند، گرفته شود. اقتصاد های بازار از طریق اجازه و تشویق رقابت آزاد، کثرت گرایی (پلورلیزم) و تجدید منظم، تحریک و حمایه می شود. از آن جهت آنها مارکیت اندیشه ها را تکمیل و منابع بیشتر معلومات را خلق می نمایند. علاوهً اقتصاد بازار با کپیٹالیزم، (طوریکه پیتربرگر آنرا تشریح نموده)، یک فضای اجتماعی را فراهم می نماید که در آن افراد، گروه ها و تمامی مجتمعات نهادی و سازمانی میتوانند مستقلانه از کنترل دولت رشد و انکشاف نمایند. سرمایه داری (کپیٹالیزم) فضا و فرصت لازم را برای جامعه مدنی ایجاد می کند.

برعکس تمرکز قدرت اقتصادی در دولت مرکزی رقابت را در بین سکتور خصوصی از بین می برد و (پیشرفت افراد و جامعه را وابسته به کنترل دولت میسازد)، که این منتج به رقابت نا سالم، بی حاصل و حتی خشونت بار بالای منابع دولتی می شود. رقابت دیموکراتیک مانند رقابت بازار آزاد و قانونی باشد و مطابق اصول پذیرفته شده و قابل اجرای بین المللی در باره حقوق ملکیت افراد عملی گردد.

اشتراک:

اشتراک شهروندان و سازمانهای جامعه مدنی به دیموکراسی ها معنی و زندگی می بخشند. گروه های تجارتي، مانند دیگر منافع اجتماعی و اقتصادی یک حق و یک مسؤلیت هم دارند که باید در مباحث پالیسی سازی و دیگر فعالیت های سیاسی اشتراک ورزند. اتحادیه های تجاران بحیث یک عضو کلیدی جامعه مدنی از طریق شریک ساختن معلومات با حکومت و سکتور خصوصی، تعلیم دادن مردم عام در باره موضوعات اقتصادی ارایه سفارشات پالیسی در روند دیموکراسی اشتراک و از منافع تجاران نمایندگی می نمایند.

در بسیار کشور ها دوستان و اقارب مامورین دولت از دسترسی خود به حکومت سؤ استفاده نموده امتیاز می خواهند و یا سد راه کسانی می شوند که می خواهند تازه به مارکیت داخل شوند. لذا بسیار مهم است که اشتراک در تجارت وسیع ساخته شود و شرکت های کوچک، شرکت های رقابتی و تجاران غیر رسمی در آن شامل ساخته شوند. اشتراک آنها در به وجود آوردن پالیسی های اقتصادی مترقی و مؤثر کمک نموده و در عین زمان ساحه دیموکراسی سازی را وسعت می بخشد.

حساب دهی:

حکومت ها باید در برابر اجراءات اقتصادی خویش به حساب دهی کشانیده شوند. عملکرد های اقتصادی نه تنها زمینه را برای انتقال به دیموکراسی و تحکیم آن مساعد می سازد، بلکه این یک موضوع بسیار حیاتی برای مردم در دیگر ساحات نیز می باشد. اگر شهروندان خواسته باشند از مزایای محسوس دیموکراسی لذت ببرند، آنها باید

اجراات و عملکرد های اقتصادی خوب را تقاضا نمایند و از پالیسی ها حمایت به عمل آورند که این اجراات را پایدار نگه میدارند. یک طبقه متوسط نیرومند و اتحادیه های با قوت تجارتي اکثراً چنین تقاضاها می نمایند و حکومت را بحساب دهی می کشانند. گسترش اجراات مسؤالنه در کلیه امور اقتصادی یک راه دیگر حمایت حساب دهی در سیستم سیاسی می باشد. قسمیکه افراد و شرکت ها ارزش های شفافیت و مسؤلیت را قبول می نمایند، آنها همینطور می توانند عین چیز را از مامورین حکومت نیز توقع کنند. آنها فضا برای مبادلات فاسد را می بندند، چون شرکت های خوب اداره شونده رشوت عرضه نمیکنند.

آزادی:

آزادی های سیاسی بدون آزادی های اقتصادی حاصل نمیشوند. آزادی خواهان کلاسیک برای هر دو نوع آزادی رزمیدند. آنها اصلاً از تهدیدات که از سوی دولت متوجه آزادی بود تشویش داشتند. با اینکه حکومت میتواند بصورت مستبدانه و بیدون دلیل ملکیت خصوصی را ضبط کند، هم چنان میتواندست که از حقوق بنیادی مدنی تخلف نماید، مخالفین را سرکوب و فرونشاند و بیدون رضایت مردم حکومت کند.

آزادی ابتکارات و خلاقیت های فردی را تشویق نموده و به افراد و جوامع اجازه می دهد که استعداد های خود را بکارانداخته به منزل مقصود برسند. رقابت و انتخاب در مارکیت های اقتصادی و سیاسی برای شهروندان اجازه می دهد که دنبال رویا های خود بروند و آنچه میل دارند آنرا حاصل نمایند.

یک کلتور تشبث که به ابتکار و پذیرفتن خطر بنا یافته است، کلتور سیاسی دخیل ساختن شهروندان و رهبریت را توسعه می بخشد. آزادی معلومات و اطلاعات سبب توسعه فرصت ها و بهبود تصمیم گیری در هر دو نوع مارکیت میگردد. حینیکه مجرا ها برای انتقال معلومات اقتصادی باز گردد، مشکل خواهد بود که جریان انواع دیگر معلومات را محدود ساخت.

دیاموند و مارلینو حقوق ملکیت شخص و تشبث را به حیث (حقوق مدنی اقتصادی) در لست گرفته است. (یک حق دیگر اقتصادی که برای شرکت های خصوصی حیاتی تلقی میگردد عبارت است از آزادی اتحادیه ها، انجمن های تجارتي، اتحادیه های کارگران و دیگر اتحادیه های اقتصادی). دفاع از این حقوق اقتصادی توسط شهروندان، اتحادیه های اقتصادی و نهاد های حقوقی یک بنیاد منطقی را برای دفاع از آزادی های سیاسی تشکیل می دهد.

مساوات:

دیموکراسی مستلزم مساوات و تساوی فرصت ها در برابر قانون میباشد. سیستم های بازار آزاد هم روی تساوی فرصت ها بنیاد یافته و اکثراً بنام میدان هموار مسابقه (Playing Field Level) یاد می شود به عبارت دیگر هر دو سیستم روی فرصت ها برای اشتراک و رفتار عادلانه تهداب گذاری گردیده اند عموماً در نکته در سیستم های بازار آزاد نادیده گرفته شده است.

اول: بازار آزاد بهترین میکانیزم برای آفریدن کار و شغل میباشد که فرصت آن را برای اکثریت نفوس یک کشور مساعد می سازد.

دوم: در بسیاری کشور های رو به انکشاف سکتور بزرگ غیر رسمی یک ذخیره استعداد متشبهین را تشکیل می دهد که مانع پیشرفت اقتصاد بازار رسمی میگردد. مدغم کردن این سکتور در سیستم رسمی فرصت های وسیعی را در اختیار قشر بسیار نادار مردم خواهد گذاشت و به آنها در سیستم دیموکراتیک مبنی بر اقتصاد بازار سهم داده خواهد شد.

پاسخ دهی:

پاسخ دهی عبارت از توانایی و شایستگی دیموکراسی ها می باشد تا پالیسی های را بسازند که مطابق به میل و اراده شهروندان باشد. عملکرد های اقتصادی نیازمند پالیسی های خوب می باشند و هم چنان منابع را به وجود می آورد که تطبیق پالیسی ها را حمایت می نماید. مارکیت های کار آمد / در حال کار به پالیسی اقتصادی از طریق فراهم آوری علامات و نشانه های قیمت نفع می رساند که این در اقتصاد های مرکزی و دستوری وجود ندارد. سازمانهای مستقل تجارتي منابع با ارزش دیگر برای معلومات اقتصاد می باشند. علاوهً سازمانهای تجارتي میتوانند از طریق فراهم آوری خدمات برای حل ضرورت های سکتور خصوصی بار دولت را کاهش دهند. به همین منوال از طریق حمایت تشکیل مارکیت و آزادی اتحادیه ها در سکتور خصوصی یک محیط مؤثر پالیسی را در حکومت میتوانند به وجود آورند.

به کدام چیز ها ضرورت است که باید انجام شود

دیموکراسی بدون اقتصاد بازار غیر قابل تصور می باشد. نمیتوانیم بدون موجودیت نهاد های بازار و سکتور خصوصی مستقل مثال خوب از دیموکراسی مستحکم و پایدار

را سراغ نمائیم. در حالیکه برای انتقال از سیستم مطلق العنان به دیموکراسی یک راه واحد وجود ندارد ولی واضح است که دیموکراسی سازی کامیاب نیازمند و در برگیرنده اقتصاد بازار می باشد.

بخاطر روابط متقابل و متعدد بین اقتصاد و رشد سیاسی که در بالا ذکر گردید، ناکامی در اصلاحات نهاد های اقتصادی مانع ترقی و پیشرفت دیموکراسی میگردد، برعکس توسعه سکتور خصوصی آزاد و رقابتی فرصت های چند گانه را برای خوشبختی به وجود آورده و انتقال سیاسی را تحت نفوذ قرار میدهد. ذیلاً از اقدامات کلیدی ایکه باید صورت گیرد ذکر می نمائیم.

نهاد های بازار آزاد را بسازید:

اقتصاد های بازار نه به اساس عدم موجودیت حکومت داری، بلکه روی یک مجموعه از نهاد ها بنا یافته است. حقوق ملکیت، قانون قرارداد ها و قانون رقابت آزاد مثال های مهم آن میباشد. این نهاد ها باید دارای ارزش های شفافیت، مسؤلیت، انصاف و عدالت باشند، ارزش های که از دیموکراسی نیز حمایت می نمایند.

حکومت قانون را به وجود بیاورید:

نهاد های اقتصاد بازار ابتکار فردی را تشویق و تجارت بین اجنبیان و بیگانه گان سهل می سازد. بخاطر مؤثریت بیشتر نهاد های بازار باید ذریعه حکومت قانون و تطبیق بیطرفانه آن حمایت شوند.

فضای آزاد را برای سکتور خصوصی فراهم نمایید:

حدود سکتور دولتی را محدود سازید. مقررات سنگین برای تجارت کردن را سهل سازید. جریان رک و راست معلومات اقتصادی را تشویق نمایید. آزادی اتحادیه ها و آزادی انجمن های داوطلبانه تجارتي را اجازه داده تصویب نمایید.

به معلومات سکتور خصوصی بیافزائید:

پالیسی سازی خوب اقتصادی مربوط به معلومات دقیق اقتصادی و دور نمای های اقتصادی به سطح کوچک می باشد. دخیل ساختن گروه های تجار در مباحثات آزاد و دیموکراتیک دو مقصد را بر آورده می سازد، به وجود آوردن یک حوزه جدید برای دیموکراسی و بهتر ساختن پالیسی اقتصادی.

نهاد ها و موسسات سیاسی را انکشاف دهید:

به همان اندازه ایکه نهاد های انتخابات، حکومت داری و نمایندگی برای شهروندان مهم اند به همان گونه به سکتور خصوصی اهمیت دارند. آنها باید نهادهای بازار آزاد را پایدار نگه دارند. این نهاد سبب ثبات آن ها نیز میگردد.

رول تجارت در انکشاف دیموکراتیک

دیموکراسی بواسطه اشتراک وسیع شهروندان و گروه های ذینفع تشکیل و نگهداری می شود. سکتور تجاری یکجا با دیگر شهروندان و بخش های جامعه باید رول خود را در انکشاف و رشد دیموکراسی ایفا نماید.

تجارت بحیث یک بخش کلیدی جامعه مدنی، منابع، سرمایه انسانی و توانایی حل مشکلات را در اختیار دارد که میتواند بوسیله آن به جامعه منفعت برساند یک سکتور خصوصی دخیل در امور سیاسی میتواند پالیسی سازی را بهتر سازد، از منابع مشروع اقتصادی نمایندگی کند و از حقوق و نهاد های دیموکراتیک حمایت به عمل آورد. تجارت در دیموکراسی یک سهم مهم دارد. حکومت های دیموکراتیک نسبت به حکومت های مطلقه به احتمال زیاد از ضبط مستبدانه و خود سرانه ملکیت، خودداری خواهد نمود، از جریان آزاد معلومات محافظت به عمل خواهد آورد، نظریات مردم را در مورد پالیسی های اقتصادی در نظر خواهد گرفت و برای اقتصاد شگوفا کوشش خواهد نمود. دیموکراسی های لیبرال به حکومت قانون، حقوق و ابتکارات افراد و پالیسی سازی شفاف احترام میگذارد که همه این ها به جامعه تجاران و اجتماع به صورت کل منفعت می رساند. تحت حکومت مطلقه یک تعداد کم از طبقه ممتاز اقتصادی خوش بخت خواهند شد، در حالیکه در یک جامعه دیموکراتیک تمام قشر تجار از فرصت های اقتصادی نفع خواهند برد و به مردم خدمت خواهند نمود.

سکتور خصوصی و پلورالیزم (اکثریت گرایی)

یک سکتور خصوصی مستقل از طریق توسعه پلورالیزم در جامعه و سیاست در رشد دیموکراسی سهم بزرگ دارد طوریکه کارل گرشمن رئیس اعطای ملی برای دیموکراسی گفته است (یک پلورالیزم اجتماعی نیرومند در هر مرحله رشد دیموکراتیک بسیار حیاتی میباشد). در جامعه انجمن های داوطلبانه فضای آزاد را برای فعالیت های مستقل اجتماعی و علمی فراهم می سازد.

در سیاست این انجمن ها کانالهای اشتراک شهروندان را در امور سیاسی فراهم می سازد و مانع توسعه قدرت غیر مجاز حکومت میگردد.

در جریان فعالیت های عادی یک سکتور خصوصی مستقل تنوع و پلورالیزم را در جامعه افزایش می دهد. تعداد شرکت های رقابتی ضرورت های گوناگون را حل و بصورت دوامدار در تجارت تغییرات به وجود می آورد و همچنان مراکز و شبکه های مستقل را برای فعالیت های اقتصادی و اجتماعی به وجود می آورد.

آزادی فردی و فرد گرایی در یک محیط رقابتی و کار آفرینی رشد می نماید. حینیکه افراد در شرکت ها و انجمن های تجارت گرد هم بیایند، آنها مهارت های سازمانی و اتکا به خود را می آموزند.

حکومت های مطلقه بصورت مکرر آزادی های اقتصادی را محدود می سازند و کسانی که می خواهند تجارت و بزنس را آغاز نمایند متحمل مصارف زیاد می شوند. این مصارف گزاف بصورت کل به اقتصاد کشور و اساس منابع و مشروعیت یک حکومت تاثیر می گذارد. اعمال فشار یک وسیله مؤثر غرض جذب سرمایه گذاری، تشویق نو آوری و تخصیص منابع بصورت درست کار آمد نمیباشد. در نتیجه برخی از حکومت های مطلقه مانند رژیم های سابقه تایوان و کوریا از بازیگران اقتصادی طاقت فرسا خود داری کردند و به پلورالیزم اجتماعی بحیث آغاز دیموکراسی اجازه دادند.

انجمن های تجارتي بحیث سازمانهای جامعه مدنی

فشر تجار میتواند نقش فعال را در انکشاف دیموکراسی ایفا نماید، اگر آنها با هم متحد شده خواستار حکومت و پالیسی خوب شوند. انجمن های داوطلب تجارتي یک بخش مهم

جامعه مدنی را تشکیل میدهند. آنها به وسیله نمایندگی از منافع تجاران و تسهیل اشتراک سکتور خصوصی در مباحثات آزاد پالیسی، جامعه تجاران را در پروسه دیموکراسی دخیل می سازند. این در دو بخش یعنی حمایت تجاران از دیموکراسی و آوردن فشار بالای حکومت که به پروسه دیموکراتیک پاسخ مثبت دهد، کمک می نماید.

تأثیرات مثبت انجمن های تجارت اکثراً نادیده گرفته می شوند، بخاطریکه باور های شایع می رساند که تمام اقدامات جمعی توسط تجاران شامل تلاش های میباید که غرض تقسیم دوباره ثروت عامه بدون به وجود آوردن ارزش تولیدی صورت می گیرد. در واقعیت اقدام جمعی تجاران میتواند پالیسی حکومت را بهتر سازد و پیچیدگی های قانونی را که فساد را تشویق می نماید از بین ببرد. برای خوشبختی اجتماعی و تقویت دیموکراسی از طریق اقدام هم نوا تجاران دو موضوع کلیدی قابل ذکر است:

اول: اینکه انجمن تجاران باید خواستار و حامی پالیسی خوب باشند (نه خواستار طرفداری) تا به شرکت های زیاد و متنشبین وسیع مفاد برسانند. این چنین پالیسی ها به صورت کل به اقتصاد کشور خوب بوده و به نفع کارگران می باشد که از ایجاد کار سود برده و به نفع مستهلکین نیز می باشد که از اجناس و خدمات ارزان و بهتر سود می برند.

دوم: اینکه انجمن ها باید خواست های خویش را بصورت شفاف ارایه دارند نه در پشت پرده و از اینطریق عملاً مثال حکومت داری خوب را قائم نمایند. به این سان همه میتوانند حکومت داری خوب را یاد گیرند آنها به بحث بگیرند و در نهایت حکومت را در برابر تصامیم اش به حساب دهی بکشاند.

وظایف دیموکراتیک انجمن های تجارتي

اتحادیه های تجارتي میتوانند چندین وظایف مثبت را که در به وجود آوردن و تحکیم سیستم های دیموکراتیک کمک می نماید، انجام دهند.

اول: اتحادیه ها از منافع تجارت نمایندگی می کنند. آنها غرض تهیه سفارشات همگانی راجع به پالیسی ترجیحات تجارت را تعیین، جمع بندی و با هم وفق داده، ارایه می نمایند. زیرا سکتور خصوصی زیاد متنوع بوده و اتحادیه ها غرض به وجود آوردن توافق نظر همه و بلند کردن صدای تجاران کوچک رول اساسی را بازی می کنند.

دوم: تجارت منظم بحیث یک قوت میتواند جلو اعمال و اقدامات مطلقه حکومت را بگیرد و تقاضای حساب دهی نماید. همچنان بحیث یک بخش جامعه مدنی، تجاران و اتحادیه های آنها میتوانند در مباحث عامه و تبادل افکار آزادانه اشتراک نمایند.

انجمن های تجارتي در کثرت گرایي بیان کمک می نمایند و زمینه آنرا مساعد می سازند که تاجران نظریات خود را بصورت آزاد و واضح بیان دارند و بطور شفاف در ساختن پالیسی اشتراک ورزند.

سوم: از طریق شریک ساختن ارقام و آمار با حکومت، انجمن های تجارتي از پالیسی سازی معقول اقتصادی حمایت می نمایند. همچنان اتحادیه ها معلومات مختلف را به شمول معلومات در باره روند های قانونی، حقوقی، حقوق و مکلفیت های اتحادیه ها را با اعضای خود شریک می سازند. اتحادیه ها رول خود را بحیث یک محل و جای مناسب برای تبادل افکار و تجارب در باره نگرانی های مشترک جامعه تجارتي و اجتماعی بازی می کنن.

چهارم: بزنس های که در هم آهنگی کار می نمایند، میتوانند مشکلات حکومت را حل نمایند و بار حکومت را کم سازند. یک تعداد مشکلات در داخل سکتور خصوصی میتواند ذریعه حکومت داری خودی و خومات که توسط اتحادیه ها فراهم میشود، حل گردد. در بعضی اوقات اتحادیه ها حکومت را در تطبیق پالیسی کمک می نماید.

پنجم: و آخر اینکه اتحادیه های میتوانند بزنس را بطور رسمی در پروسه دیموکراتیک دخیل سازند. وقتیکه اعضای متنوع سکتور خصوصی از شرکت های بزرگ گرفته تا بزنس های کوچک ببینند که صدای آنها در تصمیم گیری شنیده می شود و آنها میتوانند برای تغیر مثبت بحیث قوت شناخته شوند، پس آنها میتوانند بحیث یک هیأت موکلان مهم برای دیموکراسی عرض وجود نمایند.

مرکز برای متشبهين خصوصي بين المللی - دفتر افغانستان
خانه نمبر 2، سرک دوم، ناحیه 3، کارته چهار،
کابل، افغانستان